

www. **ROVDYR** .org

FOLKEAKSJONEN NY ROVDYRPOLITIKK 2-2003

BREV TIL STORTINGETS ENERGI OG MILJØKOMITE • ERIK LYKKE OM BERNKONVENSJONEN
EN BJØRN FOR HVERT SAUEBRUK I LIERNE • JERVEN I SØR-NORGE

www.rovdyr.org

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

Telefon: 975 95 119

Telefaks: 74 16 62 36

E-post: aksjonen@rovdyr.org

Bankkonto: 4464.09.33434

Annonser sendes til

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

(se adresse over)

Annonser/bilder leveres i QuarkXPress

4.1 i riktig størrelse. Send med fonter!

Bilder og logoer i Photoshop (TIFF, EPS,

JPEG) i 300 dpi i 100% størrelse eller i

Illustrator (tekst må være konvertert til

kurver (outline). Send med

farge-utskrift av annonsen.

Stoff til ROVDYR

For å gjøre produksjonen av ROVDYR

mest mulig effektiv vil vi be om at stoff

sendes på fil (helst worddokument) og

gjærne på mail. Stoffmengden er stor slik

at en ikke alltid kan ta inn stoff i først-

kommende nummer.

Digitale bilder bør ha

min. oppløsning 2,1 Mb pixel -

1650x1200 JPEG fine/normal.

Stoffet sendes til

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Postboks 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org

Redaksjonen:

Ola Stensgård (redaktør)

Åsmund Ystad

Andre bidragsyttere:

Erik Lykke

John Kristian Høye

Erik S. Winther

Utgivelser 2003

Nr. 1 - april manusfrist 15. mars

Nr. 2 - juni manusfrist 15. mai

Nr. 3 - september manusfrist 15. aug.

Nr. 4 - desember manusfrist 15. nov.

Forsidefoto: Aksel G. Schjervheim

Grafisk produksjon

Truls Trykksakeri, 3570 Ål

www.trykksakeri.no

fra lederen

Dagens strenge vern av rovdyr er et godt eksempel på hvordan politikk kan utøves og bli til belastning for de som må bære byrdene. Det offentlige ansvaret må kunne sies å ha vært på det nærmeste fraværende. Derimot har vi gang på gang fått høre at ansvaret for rovdyrskader påhviler dyreeiere som ikke tar godt nok vare på sine dyr. Rovdyrutviklingen har vist at det er lett å være den som belaster, men det kan være meget tungt for den som blir belastet. For mange dreier det seg om selve livsgrunnlaget der restriksjoner og pålegg gjør det vanskelig, for ikke å si umulig, å drive sin næringsvirksomhet i utmark.

I mange tilfeller kan interessene til rovdyrtilhengere virke sterke og kompakte. Dette gjelder både sentrale myndigheter og den urbane majoritet. Spørsmålet en kan stille seg er hvorfor det er slik? Det er på det rene at ideologisk påvirkning over tid har skapt trender og holdninger til vern som har vært av stor betydning. Mange vil ha rovdyr, men på betingelse av at de holdes på avstand, og dette er et tankekors. Det å ta vare på natur og miljø har hatt god grobunn over alt i verden der en har innsett at misbruk av og i naturen kan få katastrofale følger. Dette må sies å være positivt, men overdrivelse av fredning og vern er også uheldig. En balansegang mellom bruk og vern er det som derfor bør etterstrebes. Like farlig som misbruk/overforbruk er det å gå så langt i fredning og vern at det blir en trussel mot eksistensgrunnlaget for de som lever i og av naturen. Ekstreme holdninger i begge retninger skaper motsetninger og dårlig grunnlag for sameksistens.

De som har fulgt diskusjonen om rovdyr mellom forvaltning, forskning og ulike organisasjoner, vil kunne si at det har blitt en betydelig forbedring siden forrige rovdyrmelding ble behandlet i Stortinget i 1997. Til tross for dette, er det fortsatt betydelig rom for bedre kommunikasjon, større åpenhet og reell samarbeidsvilje fra myndighetenes side. Hva har skjedd? Kunnskap om rovdyr og skader forvoldt av rovdyr har etter hvert blitt bedre. Dette

skyldes blant annet at erfaringskunnskap har fått en mer sentral plass i manges bevissthet ved siden av forskning. Særlig vil kunnskap om kontroversielle forhold være av sentral betydning for de som skal fatte beslutninger som er av landsomfattende betydning. Intet vedtak, selv ikke et stortingsvedtak, blir bedre enn beslutningsgrunnlaget. Jeg drister meg her til å si at dette tidligere har vært dårlig, svært dårlig. Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har vært meget bevisst på at kunnskap og kommunikasjon er sentrale elementer for å få fram et budskap. Derfor har vi over tid målbevisst og systematisk bygd opp vår internettside for informasjon om rovdyr, rovdyrforvaltning og politikk. Vi vil alltid søke å gi informasjon som er saklig, korrekt og etterrettelig. Dette kan være episoder fra dagliglivet til de som må bære byrdene påført av en rovdyrforvaltning forankret i Stortinget, eller det kan være episoder og erfaringer fra andre land. Ingen må tro at det kun er i Norge rovdyrene skaper problemer. Kommunikasjon og samarbeid med andre land forteller at problemene er temmelig ensartet. Av signaler vi til stadighet mottar, vet vi at dette i betydelig grad har endret «forhandlingsklimaet».

Fordi vi er imot fast ulvestamme i Norge, betrakter Miljøverndepartementet vår organisasjon som miljøfiendtlig og ikke kvalifisert til statsstøtte. De organisasjoner som kjemper en kamp for mest mulig rovdyr, kan være med å dele de 35 mill. kronene som blir avsatt til frivillige organisasjoner årlig. I Folkeaksjonen har vi gjort jobben likevel, og påpekt at den politikken vi foreslår er den som er reell for vårt land. Vi mener at vår kamp er en kamp for miljøvern og ikke imot. Et miljøvern basert på mangelfull kunnskap i samhandling med ensrettede allianser vil rakne ved neste korsveg.

Brev til Stortingets Energi og Miljøkomite

Flere utredninger som Miljøverndepartementet har fått den siste tiden, bl.a NINA-prosjektet RoSa, Rovvilt og Samfunn, har synliggjort at sentrale forutsetninger som Stortinget i tidligere Stortingsmeldinger har fått seg forelagt som grunnlag for vedtak om rovdyrpolitikken, ikke lenger har gyldighet. Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk konstaterer at ny kunnskap tilsier at Stortinget står mye friere enn tidligere forutsatt i å utforme rovdyrpolitikken på grunnlag av egne nasjonale forutsetninger og behov. Dette er Folkeaksjonens hovedbudskap i vårt brev av 27. mai 2003 til Stortingets Energi og Miljøkomite:

Ny Stortingsmelding om rovdyrpolitikken

Som ledd i vårt mål om å spre saklig informasjon om rovviltproblematikken ønsker Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk med dette å overlevere hver av medlemmene i Stortingets Energi- og Miljøkomité et eksemplar av rapporten «Rovvilt og Samfunn i Norge – En veileder til sameksistens i det 21 århundre.»

Temaheftet er et produkt av RoSa – rådgivingsgruppen, som er en bredt sammensatt gruppe av forskere, forvaltere, politikere og representanter for berørte brukerorganisasjoner og miljøbevegelsen. Temaheftet bygger på en rekke fagrapporter fra NINA, men er like mye et produkt av en lengre prosess i rådgivingsgruppen. Temaheftet ble sammen med alle de enkelte fagrapportene overlevert Miljøverndepartementet tidligere i år, som et tungt innspill til Miljøverndepartementets arbeid med den nye Stortingsmeldingen.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk vil framheve noen sentrale punkter i rapporten som representerer grunnleggende nye forutsetninger for norsk rovviltforvaltning:

Det slås fast at Bernkonvensjonen har fokus på sammenhengende bestander av enkelte arter og ikke forplikter Norge til å ha egne levedyktige bestander innenfor Norges grenser. Rovdyrene i Norge utgjør deler av fennoskandiske bestander (Fennoskandia = Norge, Sverige, Finland, Kola og Karelen i Russland). Et biologifaglig standpunkt tilsier at det er de samlede bestander på dette nivået som skal sikres en gunstig bevaringsstatus. (Kap. 6)

Dette betyr at en viktig forutsetning for dagens rovdyrpolitikk (Stortingsmelding nr. 35 1996-97), at Bernkonvensjonen forplikter Norge til å opprette levedyktige bestander av de 4 store rovdirene i Norge, er feil. Denne feiltolkningen bekreftes også i en juridisk utredning fra Universitetet i Oslo mars 2003, om norsk rovviltforvaltning i forhold til folkeretten, laget på oppdrag fra Miljøverndepartementet og Direktoratet for Naturforvaltning.

Dette betyr at Norske myndigheter har handlingsrom til å vedta en ny rovdyrpolitikk som i stedet for bestandmål knyttet til usikre levedyktighetsanalyser, kan legge akseptert konfliktnivå til grunn for målene med rovviltforvaltningen.

Avslutningsvis har Temaheftet Rovvilt og Samfunn en oppstilling av suksesskriterier for en fremtidig rovviltforvaltning (kapittel 17), der en understreker økt forutsigbarhet, lokal deltagelse, reduksjon av tap av bufe, og nødvendigheten av å ta frykt, uro og jaktinteressene på alvor. Dette er forutsetninger hvis en skal lykkes med forvaltningen av rovdyr i Norge.

Med vennlig hilsen
Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk
Ola Stensgård/s/, leder
Nils Solberg/s/, medlem i RoSa
Åsmund Ystad/s/, sekr

MEDLEMMER I STORTINGETS ENERGI OG MILJØKOMITE:

Bror Yngve Rahm, KRF (leder)
Hallgeir Langeland, SV (n.leder)
Øyvind Vaksdal, FRP
Sylvia Brustad, AP
Inger Enger, SP
Øyvind Halleraker, H
Rolf Terje Klungland, AP
Synnøve Konglevoll, AP
Øyvind Korsberg, FRP
Ingmar Ljones, KRF
Ingvild Vaggen Malvik, SV
Siri Meling, H
Leif Frode Onarheim, H

Vedlegg til brevet:

1. RoSa-rapporten. NINA temahefte 22. Rovvilt og samfunn. Bestilles hos NINA tlf. 73 80 14 00.
2. Oversikt over navn og tilhørighet til deltagere i RoSa rådgivingsgruppe.
3. Folkeaksjonens innspill til Miljøverndepartementets arbeid med ny Stortingsmelding. 01.03.2003.
4. Folkeaksjonens medlemsblad www.ROVDYR.org nr. 1-2003.

Folkemøte i Kongsvinger: Rovdyra ned fra pïdestallen

Rovdyra må alminneliggjøres, de må ned fra pïdestallen og jaktes på der det er jaktbar bestand – akkurat slik vi gjør med annet vilt.

Dette var et av budskapene fra biolog og professor Reidar Andersen under et åpent rovdryrmøte i Kongsvinger torsdag 10. april. Arrangør var Folkeaksjonen ny rovdryrpolitikk – Hedmark fylkeslag. Hovedinnleder i tillegg til Reidar Andersen var Øyvind Holm fra Miljøverndepartementet. Øyvind Holm er koordinator for skrivingen av den kommende rovviltmeldingen. I panelet for øvrig var Veronika Seim fra Prosjekt Landbruk og Rovvilt, Thor Midteng fra Naturvernforbundet, Torstein A. Opdahl fra Glommen Skogeierforening, Sven Stenbrenden fra NJFF og Nils Solberg fra Folkeaksjonen ny rovdryrpolitikk.

FOTO: ROLF ARNE MOEN

Sentrale personer: I arbeidet med ny rovviltmelding, er seniorrådgiver Øyvind Holm (til venstre) og professor Reidar Andersen svært sentrale personer.

Politikere fra Storting og Fylkespartier var invitert. Av Stortingsrepresentantene var det bare Senterpartiets Ola D. Gløtvold som møtte.

Inntrykk fra Kongsvingermøtet

Av næringspolitisk rådgiver Jon Kristian Høye, Glommen skogeierforening.

I overkant av 100 personer var tilstede for å høre hva innleiderne hadde å si om arbeidet med den nye rovviltmeldingen. Foruten Reidar Andersen fra NINA, var også Øyvind Holm, fra Miljøverndepartementet, tilstede og disse orienterte om henholdsvis utredningene som er gjennomført gjennom RoSa-prosjektet, og om departementets arbeid med rovviltmeldingen. I tillegg til disse innleiderne var det et bredt sammensatt panel med nærings- og interessegrupper samt politikere.

Et viktig premiss for den kommende rovviltmeldingen er at en ikke lenger snakker om nasjonale levedyktige bestander av de store rovdryrene. Reidar Andersen gjorde det klart at rovdryrene må vurderes i sitt naturlige utbredelsesområde. Dette innebærer at rovdryrene i Norge må sees i sammenheng med rovdryrene i Sverige, Finland og Russland. Det eneste unntaket kan være den sørnorske jervebestanden hvis denne viser seg å være en egen genetisk bestand i følge Reidar Andersen. Etter GLOMMENS mening er dette et langt skritt i riktig retning for å «normalisere» forvaltningen av de store rovdryrene og bidra til at rovdryrene blir satt inn i et helhetlig perspektiv og ikke behandlet som et sørnorskt fenomen. Bestandsnivåene av store rovdryr er derfor et rent politisk spørsmål som må avgjøres av Stortinget. Det er også verdt å merke seg at Øyvind Holm fra Miljøverndeparte-

mentet understreket at en stemme i distriktene skal veie mer enn en stemme fra byene i rovviltdebatten. Det går fram av en undersøkelse at det store flertallet av befolkningen ønsker alle de fire store rovdryrene i Norge. Problemet er imidlertid at svært få av disse ønsker rovdryrene i nærheten av der hvor de selv bor. Det sier seg selv at med den bosetningen vi har i Norge så blir det svært vanskelig å huse rovdryr uten at disse er i nærheten av bosetning. Vi får håpe at Departementet følger opp sine lovnader om at distriktenes stemme skal veie mest i denne debatten.

Den som kanskje skuffet forsamlingen mest var Sven Stenbrenden som representerte NJFF. Vi har vanskelig for å tro at flertallet av jegerne står bak holdningen til NJFF om å sikre bestander av alle de fire store rovdryrene, inkludert ulv, i Norge. NJFF er opptatt av å ha ulv under forutsetning av at de får jakte på den. Det forundrer oss ikke om de også ønsker en lisensjakt som er fritatt for grunneiers jaktrett. Etter vår mening er det enklere å respektere argumentene til verneorganisasjonene om ulv enn det er å respektere rekreasjonsmotivene til NJFF. Hvis motivet er at de ønsker rovdryr for å jakte på dem så vil det være en mye billigere løsning for samfunnet at jegerne får tilfredstilt sitt jaktbehov i andre land. Det er ikke langt å reise til Estland hvor det, som et ledd i arbeidet med å holde ulvbestanden i sjakk, er fri jakt året rundt og ingen kvotebegrensning. I dette landet er også utenlandske jegere – og spesielt ulvejegere – hjertelig velkommen!

En bjørn for hvert sauebruk i Lierne

«Bjørn kastet stein mot sauefjøs», kunne vi lese i Trønderavisa mandag 2. juni i år. Historien viste til en bjørn som hadde kastet røtter og stein mot et sauefjøs i Lierne.

ÅSMUND YSTAD

Historien er spesiell, men føyer seg inn i rekken av en mengde observasjoner ettersom Lierne fylles opp med bjørn. Statens Naturoppsyn har selv registrert 13 bjørner i Lierne i år. Dette i følge Trønderavisa. Men mange andre observasjoner tyder på at det reelle tallet er mye høyere. Og mens forvaltningen venter på måloppnåelse (minimum 6 ynglende binner) blir det ikke gjort noen grunnleggende grep utover omstillingsstøtte til sauebønder som gir opp. Og mange har gitt opp. Siden siste rovviltmeldingen i 1996/97 er antallet sauebruk redusert fra 45 til 25 i dag. Av disse har 11 søkt omstillingsstøtte. Det er de harde fakta for det som på 1980-tallet var Nord-Trøndelags fremste sauekommune, med 71 registrerte brukere på det meste. Hvis det allerede ikke har skjedd er det bare spørsmål om kort tid før Lierne kommune har flere bjørner enn sauebruk.

Folkeaksjonen ny rovdypolitikk mener at utviklingen i Lierne tydelig viser at forvaltningsmodellen med kjerneområder tydelig viser at dagens politikk ikke er forenlig verken med Stortingets ambisjoner om fortsatt beitebruk i rovdyprområdene eller et normalt liv i lokalsamfunnet. Kjerneområdemodellen er både ekstremt ressurskrevende og ekstremt konfliktskapende.

Nord-Trøndelagsforskning laget høsten 2002, på oppdrag fra Direktoratet for Naturforvaltning, en rapport der en evaluerte nærings og bosettingsmessige effekter sv rovdypolitiske og andre distriktspolitiske virkemidler i regioner med rovdyp.

(NTF-notat 2002:8, Regioner med rovdyp – Effekter på regionale utvikling av rovdypolitikken og annen offentlig politikk).

Rapporten viser en dramatisk nedgang i sysselsetting i sauenæringen i Lierne, en utkantkommune med 1558 innbyggere der hver eneste arbeidsplass er viktig for bosettingen. Men den negative effekten på den totale sysselsettingen viser seg å være vesentlig mindre, takket være vekst i offentlige arbeidsplasser og i private, der det vises til at bedriften Lierne Bakeri som alene har skapt svært mange nye arbeidsplasser.

Vil ikke bli misbrukt

Det vil være meget provoserende hvis resultatet av vårt arbeid med å skape nye arbeidsplasser i Lierne, i neste omgang brukes mot oss som argument for at rovdypolitikken ikke er noe stort problem for lokalsamfunnet. Dette sier John Helge Inderdal, mannen bak suksessbedriften Lierne Bakeri, som i løpet av vel ti år har bygd opp en solid industribedrift med over 50 ansatte. I forbindelse med den kommende Stortingsmeldingen om rovdypolitikken har Miljøverndepartementet en enestående mulighet til å vise at de tar lokalsamfunnene i rovdyprområdene på alvor. Det er tragisk nok at sauenæringa i Lierne er i ferd med å bli ødelagt. Men ingen må tro at alt er bra igjen bare arbeidsplass-

Bedriftsleder John Helge Inderdal i Lierne vil ikke misbrukes av Miljøverndepartementet for å dekke over de negative konsekvensene av en dårlig rovdypolitikk

sene blir erstattet. Livskvaliteten i hverdagen vil være redusert og lilybyggenes rike tradisjoner for bruk av naturen vil være sterkt truet.

i stedet for en fornuftig forvaltning er vi vitne til et vanvittig eksperiment der vi føler at forvaltningen eksperimenterer like mye med bygdefolket som med rovdyprene.

Hvis myndighetene så mye som prøver å komme seg unna sitt ansvar for lokalsamfunnene i Lierne med å vise til at det skapes nye arbeidsplasser, vil jeg personlig føle meg misbrukt av myndighetene, ved at de skyver foran seg vårt slit og vår innsats for å

dekke over negative konsekvenser av en dårlig fundert miljøpolitikk.

Vi har klart å bygge opp en solid bedrift fordi vi har gode medarbeidere som trives både i jobb og hverdag og som har et godt forhold til bygda. Dette er vårt store fortrinn i den harde konkurransen. Hvis vi i framtida får følelsen av å bo i et rovdypreservat vil det være totalt ødeleggende for den positive lokale kulturen som er grunnlaget for vår suksess, avslutter John Helge Inderdal.

Ulven: Norges internasjonale forpliktelser og regjeringens ansvar

ERIK LYKKE, TIDLIGERE EKSPEDISJONS-SJEF I MILJØVERNDEPARTEMENTET

Da regjeringen Stoltenberg lanserte sin plan for å re-etablere en ulvebestand i Norge ble prosjektet omtalt av Jens Stoltenberg som en av regjeringens fem viktigste hastesaker. Forberedelsene hadde nok gått i raskeste laget. Stortinget påla regjeringen Bondevik å presenterer en analyse av de økonomiske og administrative konsekvensene og videre å legge frem en ny stortingsmelding om rovdyrpolitikken - den tredje på ti år.

I Sør-Norge fantes det ingen fast ulvebestand etter 1860-årene. Der var i 1997 at første ulveyngling ble registrert. Gjeninnføring kan skje hvis den bidrar til å bevare en truet art i følge Bernkonvensjonen om vern av truede arter. Før gjeninnføring iverksettes krever Bernkonvensjonen at det bringes på det rene om gjeninnføringen vil være effektiv og tilfredsstillende. Det unnlot våre myndigheter å gjøre.

Bernkonvensjonens målsetting er å bevare arter og deres naturlige leveområder, særlig hvis vernet krever samarbeid mellom flere land. Partene skal treffe de nødvendige tiltak for å opprettholde truede og sårbare bestander, uten at begrepet bestand presiseres. Etter artikkel 9 kan det gjøres unntak fra bestemmelsene om spesielle vernetiltak for å avverge skade på helse, husdyr og annen eiendom. Strengt kontrollert jakt på et lite antall kan tillates. Det settes som vilkår at unntaket ikke går ut over bestandens overlevelse. Hva som ligger i uttrykket «overlevelse» er ikke definert.

Myndighetene har vært sparsomme med å gi utførlige begrunnelser for ulvepolitikken. De har fremhevet at vi er internasjonalt forpliktet. Sist høst skrev

Miljøverndepartementet til meg: «Selv om ulven har vært bortimot utryddet i en lang tidsperiode i Norge har vi etter departementets vurdering et klart ansvar for å bevare den.» Rapporten fra Kommisjonen for miljø og utvikling skulle pålegge oss en plikt i så henseende påstås det i en stortingsmelding (nr.35,1996-97) – uten nærmere belegg. Konvensjonen om biologisk mangfold som myndighetene også viser til, inneholder ingen bestemmelser om rovdryrfredning. Norge har heller ikke forpliktet seg til å bidra til etablering av minst 8-10 familieflokker slik det ble skissert i et ikke bindende svensk-norsk prinsippdokument fra 1998. Denne skissen er satt til side av Sveriges nye, langt mer ambisiøse ulvemålsettinger. Sverige akter å oppheve ulvens beskyttelse som truet art for å gjøre den til jaktbart vilt. Det alene bør få konsekvenser for ulvens status også hos oss.

For to år siden slo Oslo Byrett fast at Stortinget ikke har forstått Bernkonvensjonen dit hen at den forplikter Norge til å ha en egen ulvebestand. Retten fant at bestandens overlevelse må bedømmes i forhold til den svensk-norske bestand, ikke bestanden i Norge isolert. Norges internasjonale forpliktelser er ingen hindring for å felle ulv i Norge så lenge en sør-skandinavisk bestand består, fant retten. Med stadig flere flokker i Sverige vil den sør-skandinaviske bestanden være i beste velgående, uansett hvor få eller mange individer som oppholder seg i Norge.

Statens Dyrehelsetilsyn gikk sterkt ut og kalte det etisk uholdbart at myndighetene vil ha ulv og bufe i samme områder. I følge Stoltenbergregjeringens forvaltningsplan skal ulven gjeninnføres i Sør-Norge til og med Agder. Tidligere (i 1992) hadde Stortinget bestemt at ulven skulle ha tilhold øst i Hedmark i

grenseområdet mot Sverige. Det var her den skulle sikres muligheter for reproduksjon og overlevelse, het det. Målet var «å redusere konflikten som ivaretagelse av en felles norsk-svensk ulvetamme vil medføre i forhold til andre interesser.»

Vi har allerede sett tallrike eksempler på de konflikter som oppstår når ulven skal tvinges inn i de deler av landet hvor det bor flest mennesker og hvor mange er avhengig av utmarksvirksomhet. Ulveforvaltningsplanen stemmer dårlig med Bernkonvensjonens viktigste målsetting som er å sikre at truede arter har områder der de kan leve i samsvar med sin natur og naturlige behov. Også det er et viktig etisk prinsipp. Vi opplever at ulveforvaltningsplanen ikke hadde tatt høyde for ulvens tilpasningsevne, jakt egenskaper, mobilitet og formeringskapasitet. Myndighetene har lansert en serie manipulerende og ressurskrevende, «avbøtende» tiltak uten å greie å hindre at selv få ulver gjør vesentlig skade.

De nåværende regjeringspartier og Arbeiderpartiet har avslått å ta hensyn til tallrike protester og innstendige henvendelser fra kommuner i ulvesonen. Det harmonerer ikke med Bernkonvensjonen, og heller ikke med grunnleggende prinsipper i vårt politiske system, at mange skal tvinges til leve nær rovdryrflokker som skaper frykt og som fortrenger høyst lovlig virksomhet. Insisterer myndighetene på å opprettholde en politikk som oppfattes som å være i strid med lokalbefolkningers, grunneieres og andre utmarksbrukeres legitime interesser, bør de være forberedt på at en god del føler seg så provosert at de kan ta loven i egne hender. Den alminnelige manns og kvinnes rettsfølelse krenkes hvis de må forholde seg passive til at husdyr drepes.

Hvor står vi i dag?

Det er viktig for oss å kunne oppleve en natur med et mangfold av liv. Vi har tre store rovdyr, gaupe, bjørn og jerv, i en frodig rikdom av arter. Derimot mangler vi områder der en revirhevdende ulvebestand kan innpasses i tradisjonell bruk av landet. Vi kan varsle partene i Bernkonvensjonen om at nåtidens utmarksbruk og bosetting gjør lavere deler av Sør-Norge uegnet for etableringer av ulverevir, og at andre områder ikke kan benyttes på grunn av de forpliktelser og interesser som ville bli skadelidende. Vi kan tilføye at fortsatt får vi ulv som trekker over fra naboene.

Stammen ulven i Sverige-Norge tilhører er ikke truet. DNA-analyser har gitt endelig bekreftelse på at ulv som i dag befinner seg i Norge ikke har sammen-

heng med bestanden som fantes her på 1800-tallet. Representantene på Stortinget som har gitt et flertall for re-etablering av ulv, har argumentert på feil grunnlag. Norges forpliktelser i henhold til Bernkonvensjonen gjelder å bevare og opprettholde en bestand. Vi har ingen forpliktelser til å opprette en ny bestand. Myndighetene er blitt presset av svakt funderte og diffuse forhåpninger om en ulvebestand som kan leve på naturens premisser. Nå vet vi at en fast ulvebestand må manipuleres med midler mange vil ha vanskelig for å akseptere. For min del kan jeg ikke se at det foreligger behov eller motiver som berettiger dette. Etske hensyn, motstanden fra de i befolkningen som berøres direkte, og internasjonalt anerkjente verneprinsipper, bør få regjeringen til å gå i tenkeboksen.

Erik Lykke var sentral i den norske delegasjonen under forhandlingene om Bernkonvensjonen. Lykke var da ekspedisjonssjef i Miljøverndepartementet. Han har senere også innehatt stillingen som miljødirektør ved OECD i Paris.

Naturvernforbundet søker om økonomisk støtte til store kosedyr av bjørn og ulv

Norges Naturvernforbund har søkt Miljøverndepartementet og Direktoratet for Naturforvaltning om økonomisk støtte til produksjon av store pappfigurer og store «kosedyr» av bjørn, ulv el. lign. i tekstiler, som det heter i en søknad datert 5. april i år.

Søknaden gjelder midler til informasjonsprosjekt tema store rovdyr i Norge. Søknadssummen er kr. 200.000 og prosjektet er todelt.

Del A gjelder informasjonsmateriell til ulike målgrupper med brosjyrer om rovdyr til allmennheten for spesielt

bruk i dyreparker, skoler, turistkontorer og turisthytter. Koserovdyrene skal brukes på stands og utstillinger på slike steder. Selve produksjonen av 5-6 tøyrovdyr er kostnadsberegnet til kr. 15.000, mens pappfigurene koster 13.500.

Målsettingen for prosjektet er bla.a å «sikre en debatt, kunnskapsutvikling og forståelse som er faktabasert og saklig», heter det i søknaden.

Del B av prosjektet gjelder søknad om midler til arrangement av åpent seminar – Rovdyrsymposium, over tre dager

høsten 2003. Økoturisme med store rovdyr blir nevnt som en vesentlig post på programmet. Både norske og internasjonale foredragsholdere er aktuelle til seminaret som er planlagt bygd opp likt det årlige »Vargsymposiet» i Sverige.

Avslutningsvis i søknaden skriver Naturvernforbundet : «Dersom fullfinansiering ikke kan oppnås ved hjelp av eksterne midler, ønsker NNV å dekke opptil 20 % av kostnadene gjennom egne midler og arbeid»

Jerven i Sør-Norge

ÅSMUND YSTAD

Årets registreringer av jerv i Sør-Norge viser en stor økning i antall påviste ynglinger i forhold til tidligere år. Tidlig i juni er det stadfestet minimum 14 ynglinger i Sør-Norge, mens det tilsvarende tallet for 2002 var 8.

Særlig i Hedmark er det en markert økning, fra ingen i 2002 til minimum 5 i år. Elendige sporingsforhold på grunn av tidlig snøsmelting våren 2002 er trolig en forklaring på økningen. I tillegg var instruksjonen for fjorårets sporing å lete i tidligere kjente ynglehei. Kart som viser sporingsaktiviteten i 2002 dokumenterer da også lite leting i området mellom Dovre og Femund/Røros og nordover.

Det er nettopp dette området som kalles jervekorridoren, som er ment å skulle sikre kontakt og genetisk utveksling med jerven i nord. Men det er samtidig dette området som på norske bestandskart vist nok skal være tomt for jerv. (Se illustrasjon)

Utveksling dokumentert

I år opplyser Direktoratet for Naturforvaltning at en for første gang kan dokumentere at det har vært utveksling av individer mellom nord og sør.

Bestandsmålet for den sør-norske jervebestanden er satt til 10-15 ynglinger etter at kjerneområdet i Sør-Norge ble opphevet i 2001. I ettertid har ny forskning kommet med tall for minimum bestand for å sikre levedyktighet på lang sikt, nemlig minimum 22 kjønnsmodne tisper. Da tispene yngler omtrent annen hvert år vil dette tilsvare 11 ynglinger pr. år.

Spørsmålet er om det i det hele tatt er faglig grunnlag for å hevde at jerven i

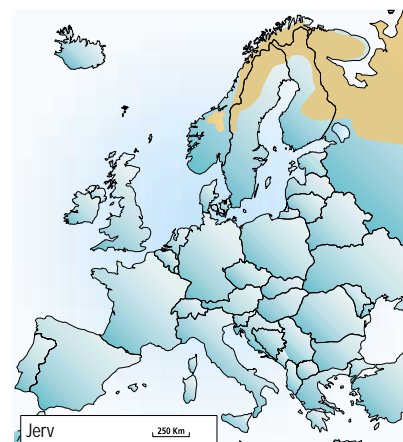
Sør-Norge utgjør en egen bestand. Genetisk er det lite som skiller jerven i sør og i nord. Det er ikke opp til norske politikere å bestemme om vi har å gjøre med en eller to jervebestander. Klassifisering av arter i bestander, delbestander, underbestander osv. skal skje på grunnlag av faglige kriterier som bl.a. reguleres av regler som bestemmes i IUCN, Den internasjonale naturvernunionen.

Problematisk korridor

Begrepet «korridor» om fjellheimen mellom Dovre og Nord-Trøndelag/Sverige er ikke uproblematisk. Bestandsmålet for jerven i Sør-Norge i dag (10-15 ynglinger) er antatt nok for å sikre overlevelse, forutsatt at en er sikret kontakt og utveksling av jerv i korridoren mellom de ulike områdene.

Det problematiske med dette er at i den grad korridoren fungerer som tilsiktet, så er det aktuelle området automatisk en del av det sammenhengende leveområdet for jerven i Fennoskandia, og den sør-norske jerven en del av den sammenhengende bestanden.

Når det gjelder partslandenes forpliktelser til å ta vare på rovdyr, har Bernkonvensjonen fokus på sammenhengende bestander. Det er den fennoskandiske jervebestanden som skal bevares og være levedyktig. Det betyr at det er på dette nivået tallene 22 kjønnsmodne tisper og 11 årlige ynglinger er relevant. Og selv om disse tallene evt. må høynes på grunn av at det er snakk om store områder, er det langt opp til dagens tall for årlige jerveynglinger i Fennoskandia.

Kilde: NINA temahefte 22, RoSa

Jervens utbredelse i Fennoskandia. Offisielt

finnes det ikke jerv i fjellheimen mellom

Dovre og Nord-Trøndelag/ Sverige

Store konsekvenser

Dette kan få store konsekvenser for hvordan jerven skal forvaltes i Sør-Norge. Hvis jerven i Sør-Norge utgjør en del av den sammenhengende bestanden i Norge og Sverige, blir det faglig meningsløst å snakke om bestandsmål for levedyktighet i Sør-Norge.

Dagens begrunnelse for Miljøverndepartementet og Stortingets ønske om å opprettholde bestandsmålet for jerv i Sør-Norge mangler med andre ord faglig begrunnelse.

Stortingets mål i gjeldene rovviltmelding er at antallet beitedyr som årlig blir tatt av jerv skulle reduseres i forhold til nivået i 1996. Den faktiske situasjonen har derimot blitt en kronisk skadesituasjon med årlig høye og sterkt økende tap, der antall sau og lam erstattet på grunn av jerv i Sør-Norge har steget fra ca 4600 dyr i 1996 til rundt 10000 dyr de siste årene. Dette er en økning på 120 % i forhold til det nivået som ble regnet som uakseptabelt høyt da stortingsmeldingen ble vedtatt!

Med dette skadebildet som bakgrunn vil en forlengelse av nåværende politikk være en klar prioritering av jerven fra Stortinget, langt utover Bernkonvensjonens forpliktelser, og på bekostning av beitebruk og lokalsamfunn i den norske fjellheimen.

Bli medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

«Denne siden har vi laget for deg som ennå ikke er medlem i Folkeaksjonen».

Under finner du en kortversjon av Folkeaksjonens NYE rovdyrpolitikk, et innspill som ble overlevert Miljøverndepartementet 1. mars 2003, som grunnlag for skrivingen av Ny Stortingsmelding om rovdyrpolitikken. Innspillet kan leses i sin helhet på Folkeaksjonens internettside www.rovdyr.org

Livskvalitet

Rovdyrkonflikten er ikke bare kamp mellom næring og verneinteresser. Det handler om folks hverdag. Folkeaksjonen mener at rovdyrpolitikken må bygge på realistiske målsetninger for det antall rovdyr vi kan ha i Norge, sett i forhold til akseptable økonomiske og samfunnsmessige konsekvenser for enkeltpersoner, lokalsamfunn og næringsliv.

Fra en-arts til helhetlig forvaltning

Forvaltningen av de store rovdyrene må alminneliggjøres på linje med forvaltningen av andre arter. Rovdyrene som symbol for et høyverdig biologisk mangfold tar søkelyset vekk fra andre og viktigere utfordringer i forvaltningen av det biologiske mangfoldet i Norge. Ingen av de fire store rovdyrene våre er utrydningstruede arter, og alle rovdyrene i Norge er deler av bestander med hele Fennoskandia som leveområde. I følge Bernkonvensjonen er det de sammenhengende bestander som skal være levedyktige.

«Lokal konsekvensbasert forvaltning»

Vi konstaterer at Norske myndigheter har politisk handlingsrom til å prioritere egne innenlandske behov foran internasjonale avtaler som regulerer forvaltningen av store rovdyr. Akseptert konfliktnivå må være det som bestemmer hvor mange store rovdyr som Norge skal ha ansvaret for. Bestandsregulering skal skje ved regulær jakt, utover det antall individer av skadegjørere og individer med unormal adferd som felles ellers i sesongen. Folkeaksjonen har følgende politikk for de ulike rovdyrene:

Gaupe: Dagens modell for forvaltning av gaupa er god og kan med fordel overføres til de andre store rovdyrene. Forutsatt mer effektive bestandsregistrering, vil denne modellen med utstrakt regional myndighet og lokal deltagelse være en kostnadseffektiv og ansvarsbyggende metode.

Jerv: Med tilrettelegging av fortsatt kontakt og utveksling av individer mellom delbestanden i Sør-Norge og resten av bestanden i Nord-Norge vil det ikke lenger være faglig grunnlag for å operere med en egen sørnorsk jervebestand. **«I forhold til faglige krav til bestandenes levedyktighet vil det derfor være forsvarlig med en klar reduksjon av antall jerv både i Nord-Norge og i Sør-Norge».**

Bjørn: Dagens forvaltning av bjørn i kjerneområder har vist at denne modellen ikke oppfyller Stortingets todelte mål om forvaltning av store rovdyr uten at det går utover mulighetene for et aktivt landbruk basert på beiting i utmark. Utviklingen i Lierne kommune i Nord-Trøndelag viser også at kjerneområdemodellen heller ikke er forenlig med et normalt liv i lokal-

miljøet. **«Folkeaksjonen mener at forvaltningen av bjørn skal skje ved at en unngår konsentrasjoner som er til vesentlig ulempe for beitenæring og lokalsamfunn».**

Ulv: **«Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk sier nei til fast ulvestamme i Norge. Nye genetiske undersøkelser viser at ulven vi har i Sør-Skandinavia»** ikke er i slekt med den gamle skandinaviske bestanden, men stammer direkte fra russisk ulv. Denne bestanden er så tallrik at den delvis utgjør et stort forvaltningsproblem i deler av Russland. Folkeaksjonen mener at Norge ikke har forpliktelser til å bevare russisk ulv i Skandinavia.

Sverige har vedtatt nasjonalt delmål på 200 ulver av den russiske bestanden. **«Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk ser ingen grunn til at Norge skal ha forpliktelser til å ta del i svensk innenrikspolitik».**

Vi vil gjerne ha deg med som medlem. Du kan bruk kupongen på neste side til innmelding. Se også Folkeaksjonens program og hovedkrav til ny politikk på bladets baksideomslag.

Du kan også melde deg inn via Folkeaksjonens internettside www.rovdyr.org. Nordens beste rovdyrside, alltid oppdatert om hva som skjer.

Vervekonkurranse

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har den beste rovdyrpolitikken. Vi arbeider målrettet og seriøst for at alle viktige beslutningstakere i Storting, Regjering og forvaltning skal få best mulig informasjon og kunnskap om rovdyrkonflikten og om vår politikk.

Styrken i våre argumenter og ressursene vi har til rådighet er direkte avhengig av størrelsen på medlemsmassen. Vi utfordrer derfor alle våre medlemmer til å gjøre en innsats for at flest mulig av våre mange sympatisører blir medlemmer.

Årets verver vil vi gjøre stor stas på. Den som verver flest nye medlemmer i 2003 vinner en:

Jakttur til Estland eller Polen
eller alternativt
en annen reise i Europa til en verdi av kr. 12.000

Etter avtale kan du få tilsendt Folkeaksjonens vervegiro eller få en medlemsblokk for direkte salg av medlemskort.

Alle som verver minst tre medlemmer vil få tilsendt Folkeaksjonens T-skjorte gratis.

Størrelser fra S-XXL.

T-skjorten kan også kjøpes for kr. 100 + frakt.

Ring inn bestillingen eller send e-post til Folkeaksjonen

Jeg melder meg herved inn som medlem i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk.
Medlemskontingent betales når jeg får tilsendt giro på kr 150,- pr. år.

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:

Navn:.....

Adresse:.....

Postnr./Sted:

Jeg har vervet 3 medlemmer og ønsker T-skjorte i str. _____

Jeg bestiller herved _____ stk T-skjorte i str. _____ á kr. 100,- pr. stk eks. porto

Navn:

Adresse:

Postnr./Sted: Telefon:

Innmeldingsskjema sendes:

Folkeaksjonen
ny rovdyrpolitikk,
Pb. 40, 7701 Steinkjer

aksjonen@rovdyr.org
Telefon: 975 95 119
Telefax: 74 16 62 36
Bankkonto: 4464.09.33434

Medlemsinformasjon fra fylkeslag og lokallag

I hver utgave av Folkeaksjonens medlemsblad setter vi av plass til informasjon om fylkeslag og lokallag og direkte informasjon fra lokallagene til sine medlemmer.

AKERSHUS FYLKESLAG

Styret i fylkeslaget består av :

Kåre Holmen, Aurskog, leder	63 86 42 06
Arve Strømsæther, Sørums	63 82 67 50
Randi Budahl, Gan	63 88 49 61
Pål Sennerud, Blaker	63 90 34 27
Erik Noraker, Fetsund	63 88 16 27

Kontakt Oslo-medlemmer:

Vigdis Wøyen Dokka, Oslo 22 44 28 64.

Kontonummer kontigent/ gaver: 1271.05.51063

Fylkeslaget holder et høyt aktivitetsnivå med planlegging av aktiviteter fremover.

Fylkeslaget deltok med fire personer på stand på Villmarksmessen på Hellerud sammen med hovedorganisasjonen og medlemmer fra Østfold fylkeslag.

Vår stand ble godt besøkt og mange nye medlemmer ble tegnet, og mange kjøpte T-trøyer og gensere med motivet "Norsk natur er herlig – uten ulv !".

Fylkeslaget har sendt henvendelse til alle lokale lag av NJFF i fylket med oppmuntring til å ta opp rovdyrdebatten med "Nei til fast ulvestamme i Norge" på landsmøtet til høsten. Samtidig har man anmodet om støtte-medlemskap med kroner 1 pr. medlem fra lokallagene.

Fylkeslaget har arrangert medlemsmøte spesielt for Oslo-medlemmer i Oslo. Dette fordi at Akershus fylkeslag betjener medlemmer med adresse i Oslo siden det ikke er opprettet eget lag i Oslo. I fylkeslaget planlegger man et folkemøte til høsten med innbudte politikere på alle plan. Mer informasjon om dette møtet vil komme i neste nummer av medlemsbladet.

HEDMARK FYLKESLAG

Styret i fylkeslaget består av:

Magne Løkken, Folldal, leder.	62 49 03 70
Bjørn Skåret, Trysil.	62 45 10 14
Per Bye, Nes Hedmark	62 34 23 74
Nina Bismo, Grue	62 94 44 86
Bjørn Tangen, Stor-Elvdal	62 46 45 33

Fylkeslaget i Hedmark har fått nærmere 300 nye medlemmer de siste månedene og medlemstallet nærmer seg raskt 700, og mange flere er på tur inn. Fylkesstyret ble nylig gjenvalgt

på fylkeslagets årsmøte på Rena 4. juni. Årsmøtet hadde også en rovdyrpolitisk diskusjon etter innledninger fra Bjørn Skåret, Ola Stensgård og Reidar Åsgård, ordfører og leder i Hedmark Arbeiderparti. Under møtet fikk Folkeaksjonen overlevert en gave på kroner 10.000 fra den lokale foreningen Bygdefolk mot ulv i Trysil. Denne foreningen har nettopp lagt ned sin virksomhet, og oppfordrer nå alle tidligere medlemmer nytt medlemskap i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk. Fylkeslaget arrangerte 10. april et åpent rovdyrmøte i Kongsvinger, som er nærmere omtalt foran i bladet.

OPPLAND FYLKE

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk i Oppland er ikke organisert med eget fylkeslag. I Oppland har vi en rekke lokale og regionale lag som er direkte tilsluttet Folkeaksjonens hovedorganisasjon. Dette er også en god måte å arbeide på og resultatet er godt.

Lillehammer

Folkeaksjonens lokallag på Lillehammer hadde årsmøte 10 april, det nye styret består av: Arnt Orskaug, tlf. 61259007. Andre styremedlemmer er Mathias Finsveen, Astrid Vigenstad, Arve Rolstad, Erik Wedum og Åge Brekken..

Aktiviteten er høy og lokallaget har mange planer fremover. Lokallaget var sentral i Folkeaksjonens stand på Villmarksmessen i Vikingskipet på Hamar i mai. Dette var et samarbeid mellom lokalagene i Lillehammer og i Gausdal, i samarbeid med Folkeaksjonens fylkeslag i Hedmark.

FOTO: ARNT ORSKAUG

Gausdal

Lokallagsstyret består av Arve Gudbrand Blihovde tlf. 61228105. Andre styremedlemmer er Jarle Bye, Johan Ruud, Randi Kampsveen, Amund Berget og Bjørn Granly.

forts. s. 14

Erfaringskunnskap - vitenskapelig kunnskap. Ild og vann?

AV ERIK S. WINTHER, ADMINISTRERENDE
DIREKTØR I GUDBRANDSDAL ENERGI

Som utøvende naturforvalter og med et hovedansvar med praktisk forvaltning av viltbestander og tilsyn med store naturarealer i dette landet i ca 35 år, er det naturlige å reise spørsmålet i overskriften. Vi som daglig skal iverksette den reelle viltforvaltningen i Norge har alltid kunnet trekke nytte av hva våre forskere kan bringe av vitenskapelig kunnskap. Denne er vi vant til å måtte veie opp mot årtiers erfaringskunnskap for å få en naturforvaltning som er avbalansert og fungerer i praksis og ikke minst blir akseptert av de samfunn som blir direkte berørt. Dette har for det vesentligste og meste fungert bra på alle andre viltarter og også på generelt naturforvaltningsnivå, unntatt når det gjelder rovvilt. Hva skyldes dette?

Samfunnsforskningen har vist at tillit mellom ulike aktørgrupper er et kjernepunkt i rovviltforvaltningen. I dag eksisterer nesten ikke denne tilliten, dette bidrar sterkt til å forsterke konflikten. Vi som har røtter i det lokale miljøet, opplever at såkalt nøytral forskningsbasert informasjon om rovdvirs adferd, antall, levedyktighet etc etc, svært ofte avviker sterkt fra den erfaringsbaserte kunnskap. Dette er kunnskap som kan strekke seg over mange 10-år og med hundrevis av feltdager og tusenvis av felttimer. Dette blir sammenlignet med forskningens fåtall av år i et prosjekt, som kanskje uten å sette sine bein i vesentlige konfliktområder flagger sine akademiske og sylskarpe konklusjoner. Som etter noen år faller i knas av ny forskning eller av praktisk erfaring. Hvor lenge har vi forsket på rype i dette landet? Ca 80 år, men ingen kan enda dokumentere hvorfor bestanden svinger så mye. Er det lov å minne om at rovviltforskningen i Norge er fersk og uten

Norge har et helt spesielt ansvar for villreinen i Europa

FOTO: RANNVEIG HELGESEN

særlig historisk bakgrunn og erfaring? Hvilke troverdighet fikk de stakkarne som i 60 og 70 åra sa at de hadde møtt bjørn i norske skoger? Jeg har levd med gaupe, jerv og bjørn i 35 år, ulv bare de siste 5-6 årene. Det ser ut som om slike erfaringer, som veldig mange flere enn meg har, om at også daværende bestander var levedyktige, underlig nok overhodet ikke eksisterer.

Disse fakta om at rovviltbestanden faktisk levde, formerte seg og overlevde både jakt og fangst, lovlig og ulovlig, er sannsynligvis like viktige som de teoretiske modeller som drøftes i dag om hvor store bestander vi må ha for at rovviltet skal overleve også i framtida. I 150 år har rovviltet overlevd i dette landet etter den store reduksjonen på 1800-tallet. Overlevd tross lovlig jakt, skuddpremier, og ulovlig felling i gitte situasjoner. I dag har dette rovviltet et større overlevelsespotensial enn noen gang i landets historie, det bør være nok å nevne mattilgang, tilpasning til sivilisasjonen gjennom generasjoner, og total

mangel på jakttradisjon og jaktkultur til på kort sikt å kunne foreta de nødvendige forvaltningsgrep. Det er derfor vi er så redd ulvens tilbakekomst og utbredelse, også forskere har funnet ut at den er av hundeslekt og formerer seg deretter.

Hvor går veien videre for å finne forvaltningsregimer de fleste kan leve med?

1. Bestandsregistreringer er grunnlaget for all viltforvaltning. Gjennomføringen av denne har to hovedformål: Være redskap for praktisk forvaltning, og være grunnlag for forskning og vitenskapeligestudier. Kravet til presisjon for den praktiske forvaltning er vesentlig romsligere enn for vitenskapelig forskning. (Jfr rypeforskning/reinsforskning og forvaltning). Bestandsregistreringen må tilføres større ressurser og da rettet mot den praktiske forvaltning og ikke forskning. Bestandsregistreringene må forankres lokalt og disse registreringer må bli gjort til gjenstand for felles drøftinger mellom

interessegrupper og den offentlige forvaltning. Dette vil gi den nødvendige troverdighet og legitimitet som kan føre til felles forståelse for den nødvendige forvaltning. Det er viktig å bli enige om bestandstørrelsen. I dag baserer vi oss på rein vitenskapelig kunnskap, dagens bestandsregistreringer er tilpasset forskerens krav til statistisk sikkerhet, mens den erfaringsbaserte kunnskap blir latterliggjort. Dette resulterer i at størrelsen på rovviltbestandene som blir presentert bl.a i media og off.dok alltid blir et konservativt forsiktig minimumsestimert. Lokalforvaltningen med hundrevis, ja tusenvis av felttimer i praktisk arbeid med å skaffe seg bestandsoversikt kjenner seg ikke igjen. Hvem blir taperen? Rovviltet! Her ligger det vi i dag kaller den store datakonflikten. Den er lett å løse. Noen må komme ned fra sin høye hest og delta sammen med fotfolket.

2. Vi må få forvaltningsorgan som har lokal forankring, og som kan øke aksepten for de valgte forvaltningsstrategier. Vi må sikre lokal involvering i utforming og gjennomføring av forvaltningstiltak. Vi må forbedre kommunikasjonen mellom forskning, forvaltning, den erfaringsbaserte kunnskap og lokalbefolkningen.

3. Vi må sørge for en alminneliggjøring av disse rovviltarter gjennom å drive normal forvaltning med kvote og lisensjakt. Langt hurtigere må uttak av reelle skadegjørende individ gjennomføres. Dette må kraftig avbyråkratiseres. Det må gjennom forvaltningsregimene gis betydelig økt forutsigbarhet, gjennom langsiktige garantier f.eks om økonomis-

ke midler, uttak av skadeindivid, skadeerstatninger, forebyggende tiltak, overvåkningsopplegg etc. Vi må akseptere og forstå at rovviltarter som ulv, bjørn og jerv ikke kjenner landegrensener og må forvaltes opp mot Sverige og Finland og kanskje seinere også Russland.

4. Frykt, uro og sosiale konflikter må tas som realiteter, på samme måte som direkte målbare tap av husdyr og i forhold til andre jaktinteresser. Vil storsamfunnet ha bjørn og ulv innblandet med bosetning og befolkning, må også samfunnet ta disses reaksjoner på alvor. Hvilke foreldre vil sende en 6-åring 3 km på en øde skogsveg, når det er en ulve-

flokk på 8-10 dyr i nabolaget eller ei bjørnebinne med unger like utenom gjerdet? Forhåpentligvis ingen! Vi har dette i Norge i dag. I 40- og 50-åra gikk jeg daglig en slik veg uten noen frykt, men også uten mulighet til transport. Tar samfunnet dette med i rovviltmeldingen?

SISTE FRA SVERIGE

Ny forskning med nye metoder viser at det finnes dobbelt så mange bjørner i Dalarna og Gävleborgs len enn hva man tidligere har trodd. Dette sier professor Jon Swensson, leder i det Skandinaviske bjørneprosjektet. Kilde: www.jaktjournalen.se.

Erik S. Winther er tidligere mangeårig felloppsynnmann i Ringeby. Han har også tidligere vært ordfører i Ringeby kommune

FOTO: RANNVEIG HELGESEN

VALDRES REGIONLAG

Det ny regionlaget i Valdres fortsetter medlemsvervingen. Få måneder etter opptart har de med god innsats passert 400, og vervingen fortsetter. Styret i regionlaget består av : Arne Myrvang (leder), Øystre Slidre; Einar Heen Hjelle, Vang; Gjermund Storhaug, Vestre Slidre; Ole Knut Fauske, Etnedal; Ole Arne Øyhus, Sør-Aurdal og Torleiv Grimstad, Nord-Aurdal.

Skjåk

Folkeaksjonens lokallag i Skjåk er det største kommunelaget med over 400 medlemmer. Laget ledes av Embjørg Langleite Skamsar, tlf. 61214072. Styremedlemmer er Sylfest Ramstad, Leif Skiaker, Torgrim Rusten og Ola Stensgård.

Dovre:

Lokallaget i Dovre ledes av Martin Leren, Dovre. Tlf. 61 24 07 35. Andre styremedlemmer Gunnar Holum, Torbjørn Elvestad, Ragnfrid Lerhaugen, Leif Arne Storustløyken, Hans Kåre Vorkinslien og Svein Bjørnsgård.

TELEMARK

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har ikke etablert eget fylkeslag i Telemark enda. Men mange Telemarkinger er medlemmer, og vi vil gjerne ha kontakt med flere som har lyst til å engasjere seg i verving og politisk arbeid. Kontaktpersoner for Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk i Telemark er: Halvor Midtveit, Vinje. Tlf. 35070152 og Olav H. Nystog, Rauland. Tlf. 35073864.

BUSKERUD

Buskerud har heller ikke egen lokal organisasjon. Men Folkeaksjonen har 300 medlemmer i Buskerud, og vi vil nå trappe opp aktiviteten her.

Ny kontaktperson for Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk i Buskerud er: Andreas Groseth, 3525 Hallingby, tlf. 32 13 06 49

ØSTFOLD FYLKESLAG

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk satser nå også på økt aktivitet i Østfold. Her er det gjort svært mye politisk arbeid med, men nå satser vi på økt aktivitet i organisasjonen og medlemsverving for å få opp medlemstallet. Fylkeslaget ledes av Nils Solberg, Halden. Tlf. 69 17 75 55. Andre Kontaktpersoner: Kåre Ødemark, Skiptvedt Tlf. 90 51 53 74

NORD-TRØNDELAG FYLKESLAG

Fylkesstyret består av: Leif Johannes Sklett, Grong, 74332148 (leder). Andre styremedlemmer er Siw Ellinor Aagård, Lierne. Martin Kolstad, Verdal. Per Odd Fjær, Bangsund. Magne Rønning, Overhalla. Bjørnhild Bremer, Levanger.

Fylkeslaget i Nord-Trøndelag tar tak i brevet om Rosa-rapporten som Folkeaksjonens landsstyre har sendt Stortingets Energi og Miljøkomite, og oversender dette budskapet til alle politiske partier i Nord-Trøndelag, samt til Fylkeskommunen og kommunene i rovdyrrområdene i fylket. Dette vil bli fulgt opp med møter med de politiske partiene og et åpent møte med Sttingsrepresentanter og fylkespartier i valkampen høsten 2003.

Landsmøte i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Landsmøtet i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk arrangeres 30 august kl. 10.30 i Lillehammer. Møtestedet er Bjørns Kro. Alle medlemmer i Folkeaksjonen er velkommen til å delta som observatører.

Lyst til å bli med på laget?

Vi har bruk for flinke folk til alle de viktige oppgaver som må gjøres for å Stortinget til å endre dagens ødeleggende rovdyrpolitikk. Vi vet av erfaring at en rekke enkeltpersoner er i stand til å verve mange medlemmer i lokalmiljøet på egen hånd. Ta kontakt med Folkeaksjonen hvis du ønsker å bidra.

Små-annonser

Solberg Reiser A/S
Turoperatør, Fly og Buss
Tlf. 69177555 HALDEN

Setskog Regnskapskontor
bedre livskvalitet -
uten ulv. 1954 SETSKOG.

Hundegårdselementer.
Solid og rimligst.
Inngangsluker, varmeovner osv.
KK IMPORT tlf. 63850197 /
97662350

Jæger og Hund
3534 SOKNA
Tlf. 32 14 54 43

Jordet Landbruksverksted
2430 JORDET
Tlf 62 45 71 70

Flermoen og Jensen
VIKINGHYTTA
2423 ØSTBY

Fregn Forlag as
2420 TRYSIL
Tlf 62 45 14 90

Trysil-forlaget
2422 NYBERGSUND
Tlf. 62 45 60 20

Folldal Sau- og Geitalvslag,
2580 Folldal

Folldal Gjenvinning as
2580 Folldal Tlf. 62490600
www.folldal-gjenvinning.no

Toten Almenning lodd nr. 2
2847 Kolbu, tlf. 61167333.

Kolbu Sauavlslag
2847 KOLBU

Oppland Bonde- og
Småbrukarlag
Industrigt. 56
2619 Lillehammer
Tlf. 61 25 75 70
e-post:
opplandsmabrukarlag@c2i.net

Valdres Skogavvirkning AS
2930 BAGN
Tlf. 61 34 79 00

Aaberg jord og skog
Knut Roar Aaberg
2910 AURDAL
Tlf. 91175362

Elkjøp Stormarked AS
2900 FAGERNES
Tlf. 61362990
Fax: 61362991

Rørøssau- og Geitavlslag
7372 GLÅMOS

Vuku og omegn
Regnskapskontor
7650 VERDAL tlf. 7400026

www.nordtind.com

Alle registrerte medlemmer i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk mottar dette bladet. Får deres familie flere, kan dere gi bort ett til naboen som ikke får ...

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk er en landsomfattende organisasjon med formål å få Stortinget til å endre dagens rovdyrpolitikk. Organisasjonen er partipolitisk nøytral og uavhengig. Store rovdyrbestander gir høyt konfliktnivå og en uakseptabel situasjon i forhold til lokalsamfunn, enkeltmennesker, dyrevern og utmarksnæringer. Det er ikke bare en konflikt mellom næring og verneinteresser, det handler om folks livskvalitet i hverdagen.

Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk har følgende krav til ny rovdyrpolitikk:

- **Forvaltningsmodellen med kjerneområder og soner må bort**

Kjerneområder og soner for rovdyr er en kunstig geografisk inndeling som gir en urimelig belastning for enkeltpersoner og lokalsamfunn i rovdyrområdene. Rovdyrbestandenes levedyktighet må vurderes over større områder også gjennom samarbeid med naboland. Bestandene må balanseres mot en aktiv bruk av utmarksressursene.

- **Lokal forvaltning**

Rovdyrforvaltningen må underlegges lokal folkevalgt styring og kontroll. Dette er en grunnleggende forutsetning for en vellykket rovdyrpolitikk. Forvaltningen må skje i samsvar med lovverk og internasjonale avtaler som forplikter Norge til å ta hensyn til lokalbefolkningens og urbefolkningens nærings- og kulturtradisjoner.

Folkeaksjonen vil synliggjøre folks motstand mot en feilslått rovdyrpolitikk. Våren 2004 skal Stortinget behandle en ny Rovdyrmelding. Dette kan være bygde-Norges siste sjanse til å unngå en ødeleggende rovdyrpolitikk.

Medlemskontingent for 2003 er kr. 150 pr. person, og kan betales til konto. 4464.09.33434. Du kan også melde deg inn over internett. Klikk deg inn på www.rovdyr.org. Nordens beste rovdyrside på internett.

- **Effektivt uttak av skadedyr**

Uttak av rovdyr som gjør skade, viser unormal adferd, eller skaper truende situasjoner må skje raskt og effektivt. Lovverk og forvaltning må tilpasses allmenne verdioppfatninger om dyrevern, ressursforvaltning og respekt for enkeltmennesket. Nødvergeretten må kunne brukes for å forhindre skade.

- **Nei til fast ulvestamme i Norge**

Ulven i Skandinavia tilhører den russiske ulvestammen og er ingen truet art. En ulvestamme gir store negative konsekvenser for allsidig bruk av utmarksressursene og i neste omgang bosetting og næringsliv. Folk føler frykt for ulven der den etablerer seg. Ulven kan i spesielle situasjoner være direkte farlig for mennesker.

Landsstyret i Folkeaksjonen ny rovdyrpolitikk

Leder: Ola Stensgård, 2690 Skjåk - Tlf. 61 21 30 59 - olsten@skjak.online.no
Styremedl.: Tore Ødegaard, 1932 Setskog - Tlf. 63 85 72 54 - t-oed@online.no
Nils Solberg, 1792 Tistedal - Tlf. 69 17 75 55 - nils.solberg@solbergreiser.no
Anette Jørstad, Fåberg - Tlf. 61 26 19 69 - geir.stavheim@c2i.net
Odd Arne Pettersen, Snåsa - Tlf. 74 15 16 65 - odarnepe@online.no
Varamedl.: Arve Gudbrand Blihovde, 2652 Svingvoll - Tlf. 61 22 81 05
Wilhelm Elsrud, Holmenkollv. 32 F, 0376 Oslo - Tlf. 22 14 02 22
Rune Kurås, 7372 Glåmos - Tlf. 72 41 41 26
Sekretær: Åsmund Ystad, Utgård, 7717 Steinkjer - Tlf. 975 95 119 - aksjonen@rovdyr.org